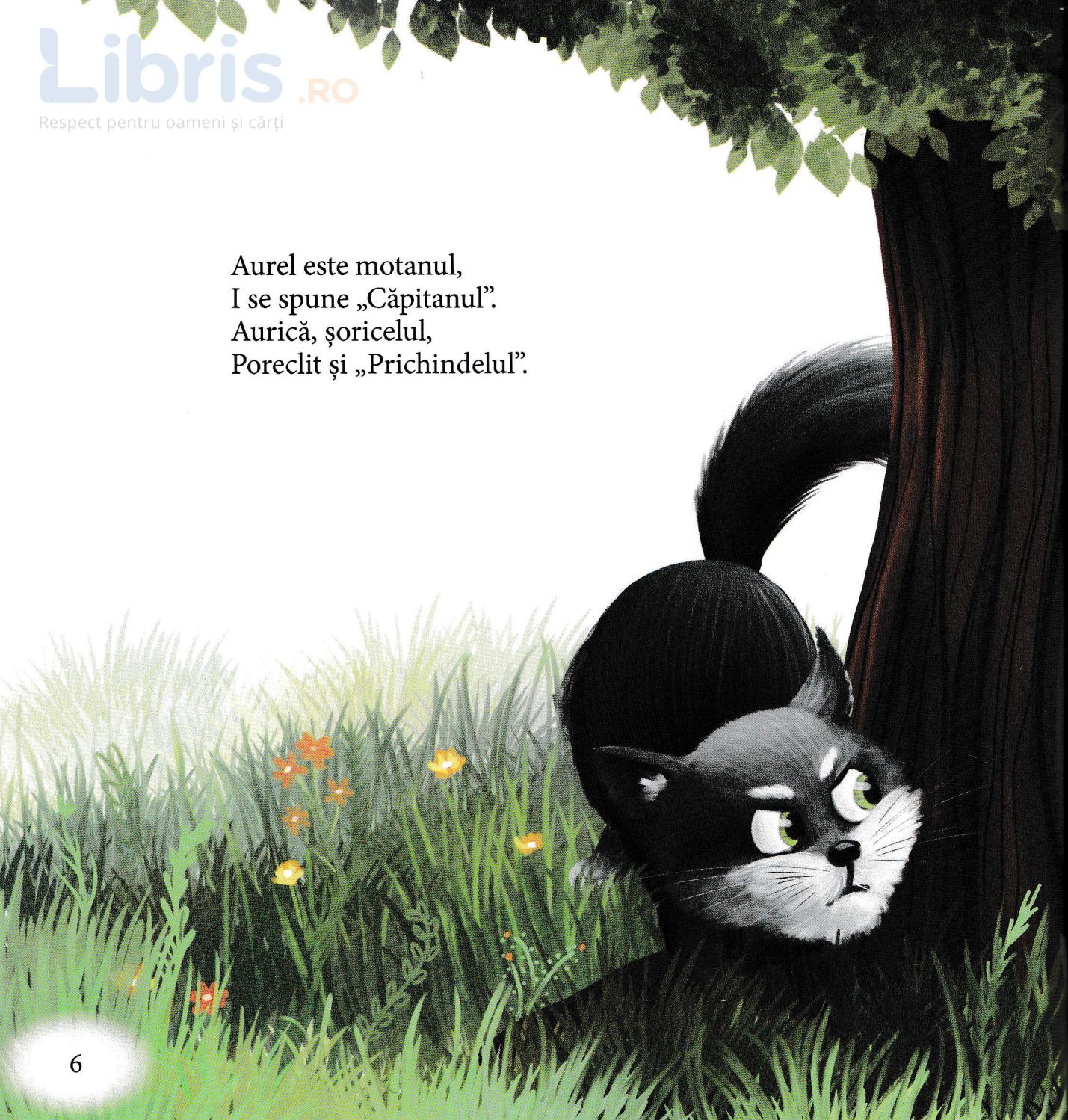

Aurel și Aurică
Povestiri au să vă zică
Pozne și peripeții
Numai pentru voi, copii!

Aurel este motanul,
I se spune „Căpitanul”.
Aurică, șoricelul,
Poreclit și „Prichindelul”.

Locuiesc într-o căsuță
La stăpâna lor drăguță.
Chiar dacă au destul loc,
Nu se înțeleg deloc.

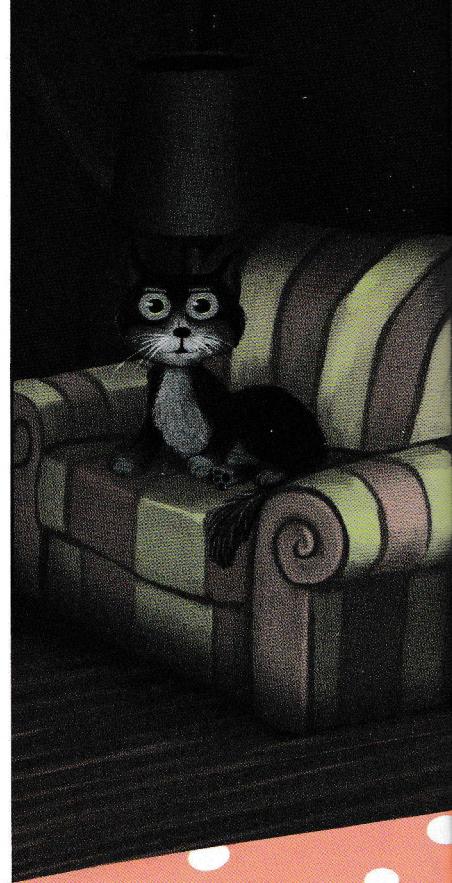
Și, de-atâția ani și ani,
Nu-s prieteni, ci dușmani.
Nici n-apucă să se vadă,
Că se iau mereu la sfadă.

Respect pentru
menaj și sănătate
Aurel toarce de zor,
Sforăind în dormitor.
Aurică e pe masă,
Ronțăie brânzică grasă.

Motănel îndată-l simte
Și, privind drept înainte,
Mult pe gânduri nu a stat
Și-n lăbuțe l-a-nhățat.

Aurică-ncremenit,
Și mai negru-a devenit
Și-l întreabă pe-Aurel:
- Chiar ai vrea un șoricel?

Nu vezi lângă cașcaval
Un peștiuc, un calamar
Și-alte feluri de mâncare:
Smântânică, șunci, sarmale?

Dintre toate ce-ai mânca
Până când te-ai sătura?
Toată ziua stai în pat,
Miorlăi că ești nemâncat!

Iar în frigider, cârnați
Delicioși și parfumați,
Jumărele afumate,
Ai acolo cam de toate!

Lascaval
.RO

Respect pentru oameni și cărți

În „dulapul” înghețat.
 Aurică-a prins curaj
 și l-a-nchis pe motănaș.

– Brrr! Motanul se zbârlește,
 Nervos coada-și răsucește,
 Zgârie, dă cu o lăbuță,
 Plânge ca o pisicuță.

Măi să fie, măi să fie!
 Tremură ca o piftie,
 Miorlăie dintr-un ungher:
 – Scoate-mă din frigider!

Offf! Stăpâna l-a găsit:
 – Fire-ai tu de-afurisit,
 Iar ai încercat să furi?
 N-ai acum decât să-nduri!

La cârnați iar ai râvnit,
 Iată, te-ai îmbolnăvit!
 E frumos cum te-am găsit:
 Plin de gheață, ’nțepenit?

Ei, acum este bine
 Că strănuți ca vai de tine?
 Și chemă iute Salvarea
 Ca să ducă arătarea...

Ascuns dup-un smoc de iarbă,
 Râde Aurică-n barbă:
 – I-auziți-l cum tușește,
 Lăcomia se plătește!

